

DOSAR NR. 2005

ROMÂNIA
 TRIBUNALUL SIBIU
 SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
 CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINTA CIVILĂ NR. 1586/C

Sedința publică din 06.12.2005

PREȘEDINTE : [REDACTAT] – JUDECĂTOR

[REDACTAT] – GREFIER

Cu participarea procurorului [REDACTAT] din cadrul
PARCHETULUI DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL SIBIU

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra cauzei comerciale formulată de contestatoarea [REDACTAT] împotriva intimatelor DGFP SIBIU pentru "contestație".

Părțile nu au fost citate.

Procedura completă.

Cauza a fost dezbatută în fond la data de 29.11.2005 când cei prezenți au pus concluziile consemnante în încheierea din acea zi care face parte integrantă din prezenta sentință.

TRIBUNALUL

Constată că prin acțiunea înregistrată la data de 21 iunie 2005 reclamanta a chemat în judecată pe părâtele **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE** a județului Sibiu și **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV** solicitând ca prin sentință ce se va pronunța să se dispună anularea în parte a deciziei nr. 30 din 1.06.2005 în ceea ce privește dispoziția de la punctul 1 și anularea acelor constatații nr. [REDACTAT] din 08.03.2005 întocmite de Biroul Vamal Mediaș cu exonerarea de la plata sumei de [REDACTAT] lei reprezentând comision vamal.

Totodată s-a solicitat obligarea părâtelei **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ** Brașov la restituirea sumei, actualizată la data plății, de reprezentând comision vamal.

S-au solicitat și cheltuieli de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a arătat în esență, că pentru importurile realizate în perioada iulie – august 2003, ianuarie, septembrie, noiembrie 2004 de concentrat de zinc și plumb din Canada, Australia și SUA (produse neoriginare), în regim de perfecționare activă pentru obținerea de produse compensatoare destinate exportului în comunitatea europeană, trebuia să beneficieze de scutire de la plata taxelor și comisioanelor vamale conform dispozițiilor art. 48 și 111 lit. a din Codul

vamal și art. 6 din Protocolul referitor la definiția noțiunii de origine și metodele de cooperare administrativă ratificat prin OUG 192/2001.

Prin întâmpinare, părâta DGFP Sibiu a solicitat respingerea acțiunii întrucât prevederile art. 15 din Protocolul ratificat prin OUG 192/2001 sunt de strictă interpretare în cazul materiei prime neoriginare (provenind din afara CE) care este prelucrată în România și apoi exportată.

Cu privire la actul constatator din 8.03.2005 emis de Biroul Vamal Mediaș, a arătat că acțiunea este lipsită de obiect întrucât acesta a fost desființat prin decizia atacată.

Prin întâmpinare, DIRECȚIA REGIONAL VAMALĂ Brașov a solicitat respingerea acțiunii întrucât pentru toate materialele importate din state terțe UE dar încorporate în produsele exportate, se aplică prevederile art. 15 din Protocol, reclamanta putând beneficia de drawback doar dacă produsele obținute erau reținute pentru consumul intern și nu se reexportau.

Examinând actele și lucrările dosarului tribunalul reține în fapt următoarele :

Reclamanta a importat în perioada iulie – august 2003, ianuarie , septembrie și noiembrie 2004, concentrat de zinc și plumb din Canada,Australia și SUA în regim de perfecționare activă cu suspendarea drepturilor de impozit.

Ulterior, urmare a prelucrării a exportat produsele compensatoare obținute în țările comunității Europene în noiembrie 2003, ianuarie , aprilie 2004 și martie 2005 însotite de dovada de origine EUR.

La controlul vamal ulterior, autoritatea vamală a stabilit în sarcina reclamantei conform actelor constatatoare nr. din 8 martie 2005 obligația de plată a sumei de lei reprezentând comisionul vamal pentru concentratul de zinc și plumb importat.

Împotriva acestor acte constatatoare reclamanta a formulat contestație iar prin decizia nr. 30 din 1 iunie 2005 părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE a județului Sibiu a dispus respingerea ca neîntemeiată a contestației pentru suma de lei și desființarea actului constatator nr. /8.03.2005 pentru suma de lei urmând a se încheia un nou act constatator.

Pentru a emite această decizie organul administrativ jurisdicțional a reținut că reclamanta are obligația de plată a comisionului vamal aferent produselor neoriginare importate în conformitate cu disp. art. 15 din Protocolul ratificat prin OUG 192/2001.

Reclamanta a importat și produsele de perfecționare activă cu suspendare, concentrat de zinc și plumb și concentrat de zinc din alte state terțe UE, deci, materie primă neoriginară.

Urmare a prelucrării reclamanta a obținut lingouri de plumb și zinc – produs compensator, pentru care, la data exportului a obținut dovada de origine a mărfii, respectiv certificatul de circulație a mărfurilor Eur 1.

Pentru cantitatea de materie primă originară importată și înregistrată în produsul compensator exportat a calculat taxele vamale aferente, taxă care potrivit susținerii reclamantei în expunerea de motive a acțiunii introductive de instanță au

fost achitare.(filele 1-2). Deși reclamanta a susținut că actele de constatare a "taxelor aferente" cu privire la aceste importuri au fost contestate nu a făcut această dovadă deși s-a acordat un termen în acest sens (f. 206).

Cu privire la comisionul vamal "impus" prin actele de constatare contestate, reclamanta a susținut că acesta nu reprezintă taxă având efect echivalent, ci "alte drepturi de import destinate de taxa vamală" (f. 43 din dosar).

Noțiunea de "impunere vamală" reprezintă suma tuturor taxelor care se plătesc în momentul vămuirii. Această sumă este formată din taxă vamală, comision vamal, taxe compensatorii conform art. 47, 61 și 149 din Lg. 141/1997 privind codul vamal, HG 1114/2001 – Rgulamentul de aplicare al Codului Vamal. În acest sens este și adresa nr. 21230 din 4.11.2002 emisă de Direcția Generală a Vămilor București (f. 38).

Susținerea reclamantei cu privire la incidența dispozițiilor art. 48 și 111 lit. a din Codul Vamal care justifică scutirea de la plata comisionului vamal motivat de faptul că la data neachitării importului de produse neoriginare s-a avut în vedere că ulterior prelucrării, acestea urmau să fie exportate, nu poate fi primită.

Art. 9 din Codul Vamal definește regimul vamal suspensiv, regim care nu justifică exceptarea de la plata taxelor vamale și a taxelor cu efect echivalent, ci doar suspendarea lor până la momentul declarației vamale de export, moment în care se stabilește raportul juridic între autoritatea vamală și titularul operațiunii de vămuire (art. 40 din Regulamentul vamal).

Așa fiind, îmtrucât organul administrativ jurisdicțional și autoritatea vamală au făcut o corectă aplicare a dispozițiilor art. 15 din Protocolul anexă la Acordul European privitor la asocierea între România și statele Comunității Europene ratificat prin OUG nr. 192/2001 aprobată prin Lg. 151/2002 raportat la dispozițiile legale mai sus invocate, tribunalul văzând prevederile Lg. 554/2004, urmează a respinge acțiunea și a menține decizia atacată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
ROȚĂRĂȘTE

Respinge acțiunea formulată de reclamanta împotriva părăților **DIRECȚIA GENERALĂ a FINANȚELOR PUBLICE** a județului Sibiu, cu sediul în Sibiu, Calea Dumbrăvii, nr. 28 – 32 și **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ Brașov**, cu sediul în Brașov, str. Hărmanului nr. 50.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, 6.12.2005.

PREȘEDINTE

GREFFIER